

[Finn Christensen.]

overenskomstparterne. Jeg mener, det er rimeligt at få formaliseret og ført ind i lovgivningen de faktiske beløb for at give kommunerne en lejlighed til at beregne sig frem til, hvilke beløb de fremtidig skal betale, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der fremover vil være en række problemer i forbindelse med, hvordan man skal forholde sig, når reallønnen på arbejdsmarkedet forbedres, over for pensionisterne. Og jeg vil gerne benytte anledningen til at spørge ministeren, om ikke ministeren finder tiden inde til at finde frem til en eller anden form for automatisk regulering i takt med real-lønsforbedringerne efter overenskomstfor-handlingens afslutning.

Jeg vil ligeledes gerne spørge ministeren, om hun ikke samtidig vil overveje, om ikke det ville være rimeligt i denne sammenhæng at drage pensionisternes organisationer ind i billedet og formalisere en reel for-handlingsret vedrørende disse problemer. Det er ikke mindst et afgørende og vitalt spørgsmål — det så vi jo under forhandlin-gerne her i folketinget i foråret — hvad det er for kriterier, man bruger, når man vil efterregulere pensionerne som kompensation for forbedringer opnået på arbejdsmarkedet.

Da man nu rent teknisk skal føre disse midlertidige tillæg ind i pensionerne, vil jeg benytte lejligheden til at rejse spørgsmålet, om ikke disse ting burde med ind i over-vejelserne, altså spørgsmålet om en mere automatisk regulering og spørgsmålet om pensionisternes forhandlingsret.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslaget og også, som forudsat af ministeren, anbefale det til en hurtig be-handling i udvalget, da det har afgørende betydning for kommunerne, at de ved, hvor de står i denne sag.

Simonsen: Jeg skal ikke gentage den meget detaljerede gennemgang af lovforslagene, som hr. Finn Christensen netop har præsteret. Jeg ved ikke, om det skal ses som et forsøg på at skabe lidt afstand til den debat, vi havde her i tinget for kun et halvt år siden omkring pensionsproblemerne.

De fire lovforslag omfatter som allerede nævnt dels en indregning af de for 1971-72 gennemførte midlertidige tillæg til pensio-

nerne og dels en forhøjelse af pensionerne for 1972-73, svarende til det, der var be-budet af den tidligere regering under de-batten her i tinget i april måned i år. Rege-ringen skal naturligvis ikke høre mislyde fra vor side, fordi man følger en efter vor mening realistisk ramme for pensionerne som helhed, tværtimod, men jeg må nok sige, at der unægtelig er en forskel på den tale, hr. Finn Christensen holdt her i tinget for et øjeblik siden, og den tale, som social-demokratiet holdt for et halvt år siden, da vi gennemførte forhøjelserne som midler-tidige tillæg til pensionen.

Hr. Finn Christensen stiller spørgsmål til socialministeren ved denne lejlighed om, hvordan man fremtidig kan finde systemer. For et halvt år siden var man ikke i tvivl om det. Da stillede man frisk og frejdigt ændringsforslag her i folketinget om yderligere 300 mill. kr., men det er man altså kommet bort fra i dag. Det vil vel igen sige, at det, vi dengang fremhævede over for socialdemokratiets ændringsforslag, at det var et paradeforslag, som man i og for sig ikke rigtig tog alvorligt, det kan man konstaterer rigtigheden af nu. Det skal ikke op-fattes som en kritik af regeringen, men det skal opfattes som en konstatering af, hvad der er de faktiske forhold omkring den debat, vi gennemførte her i tinget for et halvt år siden. Jeg vil gætte på, at også folkepensionisterne har noteret sig denne situation.

Det er vist svært at finde manglende vilje til at skabe fornuftige kår for de ældre i sam-fundet, men der må selvsagt, som vi også tidligere har fremhævet det, skabes en for-nuftig balance i forhold til andre samfunds-grupper, de såkaldte produktive klasser, som via deres skattebilletter skal være med til at betale. Og der skal selvfølgelig også være en realistisk afpasning efter samfundets almindelige økonomiske situation. Jeg tager disse lovforslag som en glædelig udvikling og som et udtryk for, at vi nu her i folketinget kan få en mere realistisk diskussion omkring selve pensionsspørgsmålet og pensionernes udvikling, uden at en realistisk opfattelse af disse ting skal kædes sammen med og sam-menlignes med en asocial holdning over for disse problemer. Det konstaterer jeg med meget stor tilfredshed.

Må jeg i øvrigt sige, selv om dette ikke er